

Antea Group Archeologie 2015/136

Archeologische begeleiding
saneringswerkzaamheden Vinckebuurt
Wilhelminakade te Uithoorn

projectnummer 401387
definitief revisie 00
7 augustus 2018

Antea Group Archeologie 2015/136

Archeologische begeleiding saneringswerkzaamheden Vinckebuurt Wilhelminakade te Uithoorn

projectnummer 401387
definitief revisie 00
7 augustus 2018

Auteurs

M. Arkema
J.E. Colijn

Opdrachtgever

BPD Ontwikkeling
Postbus 4376
2003 EJ Haarlem

datum vrijgave
06/08/18

beschrijving revisie 00
definitief

goedkeuring
H.J.L.C. Koopmanschap

vrijgave
R. Zuurbier

Inhoudsopgave

	Blz.
Samenvatting	2
1 Inleiding	4
2 Vooronderzoek	6
2.1 Bureauonderzoek	6
3 Onderzoeksopzet	8
3.1 Doel- en vraagstelling	8
3.2 Onderzoeksopzet	8
4 Onderzoeksresultaten	10
4.1 Bodemopbouw	10
4.2 Sporen en structuren	10
4.3 Vondstmateriaal	21
4.3.1 Aardewerk en keramisch bouw materiaal (dr. H.J.L.C. Koopmanschap)	21
4.3.2 Botmateriaal	22
4.3.3 Overig vondstmateriaal	22
5 Conclusies en advies	24
5.1 Beantwoording onderzoeksvragen	24
5.2 Conclusies	25
5.3 (Selectie)advies	25
Literatuur en geraadpleegde bronnen	27
Bijlagen	
1 Archeologische perioden	
2 AMZ-cyclus	
Kaartbijlagen	
401387-AS1 Allesporenkaart	
401387-AS2 Allesporenkaart vlak 2	
401387-AS3 Allesporenkaart	
401387-AS4 Allesporenkaart overzicht	

Administratieve gegevens

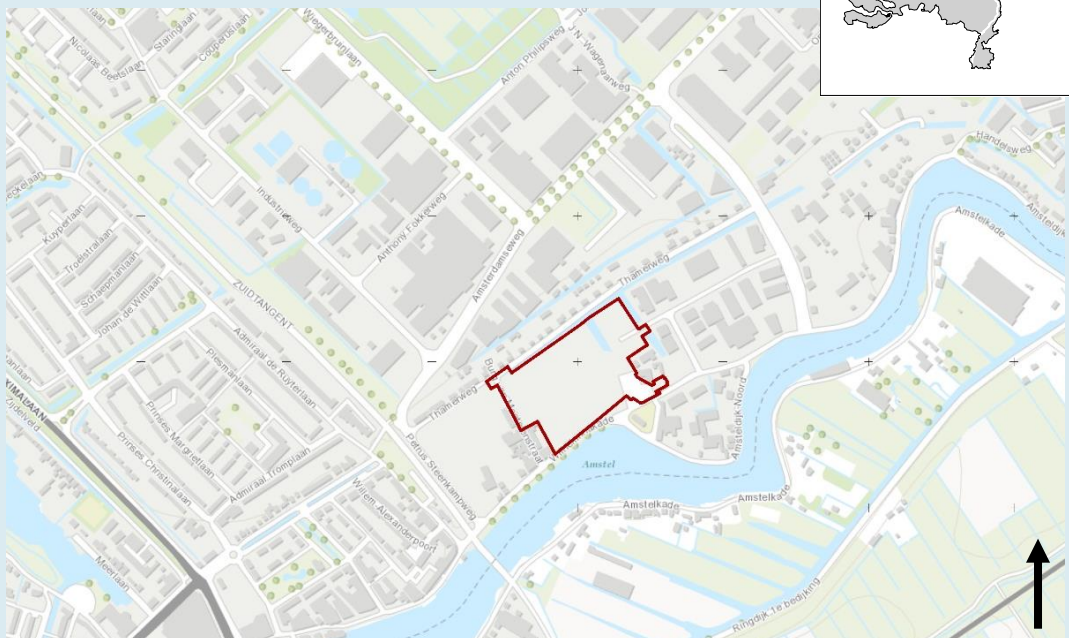
Projectnummer Antea Group 401387
OM-nummer 3292515100
Provincie Noord-Holland
Gemeente Uithoorn
Plaats Uithoorn
Toponiem Vinckenbuurt Uithoorn

Kaartblad 31B
Coördinaten 117370/472220 117510/472320
117580/472170 117470/472100

Opdrachtgever BPD Ontwikkeling
Uitvoerder Antea Group
Datum uitvoering augustus-september 2015; laatste veldwerk week 3 2017
Projectteam H.J.L.C. Koopmanschap (projectleider)
D. la Fèber (senior KNA-archeoloog)
M. Arkema (KNA-archeoloog)

Vrijgave conform KNA H.J.L.C. Koopmanschap (senior KNA-archeoloog)
Bevoegd gezag Gemeente Uithoorn
Mevr. J. Kars (DUO+)

Beheer documentatie Antea Group
Vondstdepot Provinciaal Depot Noord-Holland

Afbeelding 1. Uitsnede topografische kaart 1:25.000 met ligging plangebied (niet op schaal).

Samenvatting

In de periode augustus tot en met september 2015 en eind januari 2017 heeft Antea Group archeologisch veldwerk uitgevoerd in opdracht van BDP ontwikkeling. In het kader van een sanering en geplande nieuwbouw in het plangebied Vinckebuurt aan de Wilheminakade te Uithoorn heeft een archeologische begeleiding van de graafwerkzaamheden plaatsgevonden.

Het plangebied ligt in de gemeente Uithoorn, in een zone met een hoge en middelhoge archeologische verwachting op de Archeologische Beleidskaart van de gemeente Uithoorn. Deze verwachting is middels een dubbelbestemming 'waarde archeologie' in het vigerende bestemmingsplan opgenomen. Door de sanering en de nieuwbouw wordt de ondergrond geroerd.

Resultaten veldwerk

Tijdens de archeologische begeleiding volgde uit de (beperkte) ontgravingstijd diepte dat met name de bovenste bodemlagen zijn onderzocht. Alleen op een beperkt aantal plaatsen werd het archeologisch sporenvlak bereikt en dan ook conform PvE gedocumenteerd. Voor het grootste deel bestaat de bodemopbouw uit geroerde ophogingspakketten van zand of zandige klei met veel resten van bakstenen, mortel, aardewerk, modern afval zoals beton bakstenen bestrating, plastic, rioleringsbuizen, etc. De datering van deze bodemlagen is daarmee twintigste eeuws.

Het muurwerk dat is aangetroffen tijdens de verschillende fasen van begeleiding betreft een vrij groot gebouw dat waarschijnlijk in de loop van de tijd verder naar achter is uitgebreid. De buitenmuren en de centrale muur in het midden van het gebouw in de verschillende werkputten hebben allen spaarbogen en liggen deels in elkaars verlengde.

Hoewel de archeologische werkputten niet gelijktijdig open hebben gelegen en delen tussen de werkputten niet gesaneerd werden en/of muren deels verdwenen zijn is het aannemelijk dat het gebouw in haar oudste fase alleen uit de muurresten bestond die in werkput 1 zijn aangetroffen. Waarschijnlijk is het vrij snel naar achter uitgebreid. Argument voor deze ontwikkeling is dat de buitenmuur (Spoor 56) aan de straatzijde verspringt ten opzichte van een andere muur (Spoor 58). Daarbij heeft muur (Spoor 58) aan de zijde van de kelder (Spoor 55) in werkput 1 een poer. Verder zijn de muren van de uitbreiding dikker, namelijk tweeënhalve steens.

Conclusie

Op basis van hetgeen in de veldfase is aangetroffen kan gesteld worden dat er geen archeologische sporen zijn aangetroffen die met zekerheid dateren van voor de vastlegging aan het begin van de negentiende eeuw op de eerste kadastrale minuut. Daarmee geeft het archeologisch geen aanvulling op ons beeld van de bewonings- en ontginningsgeschiedenis van het plangebied. Ten positieve betekent dat ook dat indien hier wel archeologische resten van in de ondergrond bewaard zijn dat deze niet zijn geraakt bij de herontwikkeling van het plangebied en dat deze in situ bewaard zijn gebleven.

Daar waar de archeologische begeleiding het oorspronkelijk bebouwingslint langs de dijk aangesneden heeft, is daadwerkelijk ook muurwerk aangetroffen maar het waargenomen muurwerk bleek tijdens documentatie zo vaak wijzigingen (reparatie/verbouw etc.) te hebben ondergaan dat geen van de muurwerken meer met zekerheid aan de zeventiende eeuw of eerder konden worden toegewezen. Het lijkt daarmee gelegitimeerd om te vooronderstellen dat de in de begeleiding waargenomen muurwerken mogelijk een uit de nieuwe tijd stammen, maar dat deze geïncorporeerd zijn in de recentere bebouwing. Dit wordt onderschreven door de dateringen van het aangetroffen vondstmateriaal.

Het aardewerk dateert vanaf de vroege nieuwe tijd tot en met zeer recent en is door elkaar heen aangetroffen in verschillende lagen tussen het muurwerk. Daarmee gaat het feitelijk om contextloos vondstmateriaal. Van archeologische sporen van percelering (zoals sloten en/of greppels), die vooraf gaan aan de bebouwing zijn geen resten aangetroffen.

Advies

Met de archeologische begeleiding heeft de opdrachtgever gekozen voor een behoud *ex situ* van de aanwezige archeologische resten die beschadigd werden bij de herontwikkeling. Daarmee wordt ook voor een behoud *in situ* gekozen van eventueel dieper aanwezige resten en resten die buiten die delen van het plangebied liggen waar bodemingrepen zijn uitgevoerd. De geplande ontwikkeling kan dan ook doorgang vinden zonder verder archeologisch onderzoek.

1 Inleiding

In de periode augustus tot en met september 2015 en januari 2017 heeft Antea Group archeologisch veldwerk uitgevoerd in opdracht van BDP ontwikkeling. In het kader van een sanering en geplande nieuwbouw in het plangebied Vinckebuurt aan de Wilheminakade te Uithoorn heeft een archeologische begeleiding van de graafwerkzaamheden plaatsgevonden.

Het plangebied ligt in de gemeente Uithoorn, in een zone met een hoge en middelhoge archeologische verwachting op de Archeologische Beleidskaart van de gemeente Uithoorn. Deze archeologische verwachting is middels een dubbelbestemming 'waarde archeologie' in het vigerende bestemmingsplan opgenomen. Door de milieukundige sanering en de nieuwbouw wordt de ondergrond geroerd. Het is dan ook van belang de archeologische verwachting nader te toetsen en eventueel aan te treffen archeologische sporen en vondsten in kaart te brengen.

In 2007 is voor het plangebied een bureauonderzoek uitgevoerd waarin is geformuleerd voor welk deel van het plangebied een archeologische begeleiding noodzakelijk is.¹ Dit advies is in 2010 deels geactualiseerd.² Voorafgaand aan het archeologisch bestond de veronderstelling dat eventueel aanwezige archeologische resten plaatselijk ernstig verstoord door de sloop van de voormalige fabrieksgebouwen.

Het veldonderzoek is uitgevoerd conform de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie (KNA), versie 3.3 en conform de eisen van het Programma van Eisen dat is opgesteld en goedgekeurd door het bevoegd gezag (gemeente Uithoorn).³

Ligging onderzoekslocatie

Het plangebied ligt op de noordelijke oever van de Amstel, aan de Wilhelminakade te Uithoorn. De westelijke grens van het plangebied wordt gevormd door de Burgemeester van Meetelenstraat. In het noorden ligt de Thamerweg en aan de oostelijke zijde liggen bedrijventerreinen. De Thamerkerk ligt ten zuidoosten van het plangebied.

¹ Bekius & Jordanov 2007

² Klaarenbeek 2010

³ Craane 2015

Afbeelding 2. Luchtfoto met ligging plangebied Vinkebuurt te Uithoorn (bron: maps.google.nl)

2 Vooronderzoek

2.1 Bureauonderzoek

In 2007 is een archeologisch bureauonderzoek uitgevoerd op basis waarvan is geconcludeerd dat voor het zuidelijke deel van het plangebied (een strook van 60 m langs de Wilhelminakade) een hoge archeologische verwachting geldt.⁴ Dit komt mede door de gedeeltelijke ligging binnen de historische kern van Uithoorn en op basis van historische kaarten. Het zuidwestelijk deel van het plangebied is gelegen binnen een terrein van hoge archeologische waarde (monumentnummer 14546). Dit AMK-terrein betreft de historische kern van Uithoorn daterend vanaf de late middeleeuwen-nieuwe tijd.

Op basis van het archeologisch vooronderzoek worden er vooral resten verwacht vanaf de nieuwe tijd B (tweede helft zeventiende eeuw), die samenhangen met de historische bewoning van het plangebied. Het plangebied is gelegen in de voormalige veenontginning van Tamen, een zogenaamde 'cope-ontginning' langs de Amstel in de omgeving van Uithoorn. Deze veenontginningen zijn aan het begin van de twaalfde eeuw na Chr. door de bisschop van Utrecht uitgegeven aan gecontracteerde partijen die de daadwerkelijke ontginning realiseerden. Om een dergelijk veengebied productief te kunnen maken diende het te worden ontwaterd en daartoe werden afwateringssloten gegraven haaks op de Amstel. De nederzetting behorende bij de ontginning was gelegen op circa 1,0 km ten noordwesten van het plangebied

Door de ontwatering klonk het veen in, daalde het maaiveld waardoor weer (te) nat werd voor het succesvol bedrijven van akkerbouw. Het graven van nieuwe sloten mocht op een gegeven moment niet meer baten en de percelen werden toen gebruikt als weidegrond voor vee. In 1630 is de oorspronkelijke laatmiddeleeuws ontginning van Tamen definitief ingepolderd en werd door middel van molenbemaling constant ontwaterd. Vanwege de slechte ontwatering in het dorp Tamen rond 1660 is de bevolking van de oorspronkelijke locatie naar de Vinckebuurt verhuisd. De historische bebouwing van de Vinckebuurt, lineair van opzet, was gesitueerd in het plangebied (zie kaartbijlage 6). Deze bebouwing is tot in de twintigste eeuw in het plangebied aanwezig geweest. Vanaf 1904 was de fabriek van Campina-Melkunie in het plangebied gesitueerd, naast een rederij, kolenhandel en textiel fabriek. Het is goed mogelijk dat de historische bebouwing is opgenomen in de recentere bebouwing van de industrie.

Voor wat betreft de bodemkundige opbouw worden binnen het plangebied afzettingen uit het Holoceen aan de oppervlakte verwacht. De bodem bestaat uit veen op afzettingen behorende tot het Laagpakket van Wormer. Het veen kon ontstaan doordat vanaf circa 3000 v. Chr. de eroderende werking van de zee in het Hollands kustgebied werd ingeperkt als gevolg van de vorming van strandwallen. In het relatief beschermde gebied achter de strandwallen ontstond een uitgestrekt veengebied dat werd doorsneden door riviertjes, zoals bijvoorbeeld de Amstel die nu ten zuiden van het plangebied stroomt. Na de ontginning van het veen in de late middeleeuwen heeft in de nieuwe tijd antropogene ophoging van de bodem in het plangebied plaatsgevonden.

Omdat het plangebied is gelegen binnen de bebouwde kom van de gemeente Uithoorn is het destijds niet gekarteerd op de bodemkaart en de grondwatertrappenkaart. Extrapolatie van de wel gekarteerde zones in de nabijheid van het plangebied leidt tot de veronderstelling dat er in het plangebied sprake is van kopveengronden en grondwatertrap II. Hierbij ligt de gemiddeld

⁴ Bekius & Jordanov 2007

hoogste grondwaterstand minder dan 40 cm beneden maaiveld en de gemiddeld laagste grondwaterstand tussen de 50 cm en 80 cm beneden maaiveld.

3 Onderzoeksopzet

3.1 Doel- en vraagstelling

Het doel van de uitgevoerde archeologische begeleiding onder protocol proefsleuven is het aanvullen en toetsen van de gespecificeerde verwachting zoals deze is aangegeven op de beleidskaart en zoals deze is gespecificeerd in het bureauonderzoek. Door het systematisch begeleiden van de graafwerkzaamheden in het plangebied kan de aanwezigheid van archeologische vondsten en/of sporen worden opgespoord (karteren). In de tweede plaats dient het onderzoek om de aard, omvang, datering, gaafheid, conservering en inhoudelijke kwaliteit van deze archeologische resten vast te stellen (waarderen).

Het onderzoek dient antwoord te geven op de volgende vragen⁵:

- Hoe is de bodemopbouw in het gebied (tevens eventueel door middel van boringen in kaart te brengen)?
- Zijn er sporen van zeventiende eeuwse (of recentere) bewoning aanwezig in het plangebied?
- Zijn er sporen van voor de zeventiende eeuw aanwezig en indien ja hoe dateren deze en bij wat voor complextypen horen ze?
- Zijn er sporen van middeleeuwse of latere ontginning aanwezig?
- Zijn er sporen van oudere infrastructuur aanwezig?
- Zijn er nog andere (bewonings)sporen?
- Wat is de aard, omvang (begrenzing vaststellen), datering, context, gaafheid, kwaliteit van de aangetroffen sporen?
- Wat is de waarde van de aangetroffen sporen?

3.2 Onderzoeksopzet

Datum uitvoering	9-15 juli, 17-18 september 2015 + januari 2017?
Veldteam	M. Arkema (KNA-archeoloog), D. la Fèber (senior KNA-Archeoloog)
Weersomstandigheden	Variërend van droog en warm tot zeer nat en koel

Tijdens de milieukundige sanering en de graafwerkzaamheden voor de riolering en fundering zijn de graafwerkzaamheden begeleidt door een KNA-archeoloog. De diepte van de bodemverlaging is niet dieper gegaan dan vanwege de sanering noodzakelijk is geweest. Hierdoor geldt dat de onderzijde van de sanering ook de bovenzijde van het archeologisch bereikte vlak is.

Tijdens de sanering is in diverse delen door beperkte ontgravingsdiepte in de geselecteerde gebieden, het archeologisch spoorniveau niet bereikt. In het PvE is bepaald dat in dat geval niet gedocumenteerd hoeft te worden om een behoud in situ mogelijk te maken. Indien het spoorniveau niet wordt bereikt is archeologie enkel volgend. Bij het bereiken van het spoorniveau wordt archeologie leidend. Dan wordt een vlak aangelegd. Tijdens de begeleiding zijn werkputten gedocumenteerd waar daadwerkelijk sporen zijn aangetroffen. Dit is daarmee gebeurt in de werkputten 1 t/m 9 in 2015 en

Er is één afwijking op het PvE voorgevallen waarbij de reden besloten ligt in de milieukundige situatie van de sanering. Een tweetal werkputten zijn niet gedocumenteerd (werkput 8, deel

⁵ Eén op één overgenomen uit Craane en Sophie, 2015.

werkput 9). Tijdens het ontgraven bleek het oostelijk deel van werkput 8 dermate vervuild te zijn met olie dat het onmogelijk was om deze op een verantwoorde en veilige wijze te documenteren. Daarnaast liepen de werkputten door de vele regen direct onder water tijdens het ontgraven. Ook het inmeten van de omtrek van de werkputten was niet mogelijk omdat het terrein zeer slecht begaanbaar was door modder en vanwege instortingsgevaar van de putwanden. Waar mogelijk zijn beide werkputten gedocumenteerd middels foto's van af de buitenzijde van de werkput.

Van de werkputten is het vlak getekend, dan wel digitaal ingemeten, en gefotografeerd. Vlak- en maaielvldhoogtes zijn digitaal ingemeten (Topcon of met GPS systeem van de graafmachine). Er zijn geen profielen gedocumenteerd aangezien deze voornamelijk uit verstoorde lagen bestonden. Sporen zijn gedocumenteerd, gefotografeerd en (deels) gecoupeerd en afgewerkt. Vondsten zijn verzameld per spoor of per vak en gedocumenteerd.

Afbeelding 3. Gedocumenteerde werkputten binnen het onderzochte deel van het plangebied

4 Onderzoeksresultaten

4.1 Bodemopbouw

Tijdens de archeologische begeleiding is veelal geen natuurlijke bodemopbouw aangetroffen. Voor het grootste deel bestaat de bodem uit verstoorde ophogingspakketten van zand of zandige klei met veel resten van bakstenen, mortel, aardewerk, modern afval zoals beton bakstenen bestrating, plastic, rioleringsbuizen, etc. Tevens zijn er zones met sintelpakketten aangetroffen. Onder de sintels is veelal sterk humeus matig fijn zand waargenomen met afval en iets keramiek.

In enkele putten is veen aangetroffen, zoals ook op basis van het bureauonderzoek verwacht werd. In de top van het veen is echter ook baksteen, aardewerk en puin waargenomen.

4.2 Sporen en structuren

In totaal zijn 103 spoornummers uitgedeeld, waarvan negen feitelijk laagnummers zijn (S9001 t/m S9010). Een spoornummer is daarna administratief vervallen wat uiteindelijk resulteert in 93 archeologische sporen. Het merendeel van de spoornummers is uitgedeeld aan muurwerk dat tijdens de begeleiding is aangetroffen (69 sporen).

Spooraard	Aantal
Muurwerk	69
Vloer	1
Paalkuil	3
Paal	11
Kuil	5
Divers (XXX)	3
Bodemlaag	9
Verstoord	2

Tabel 1. Spoorsoorten met aantallen.

Muurwerk en funderingen

Tijdens de begeleiding is in de werkputten 1, 3, 4 en 5 muurwerk aangetroffen. Allereerst wordt per put het aangetroffen muurwerk besproken.

Werkput 1

In werkput 1 is parallel aan de Wilhelminakade muurwerk aangetroffen met twee spaarbogen (S5).

Afbeelding 4. Muurwerk parallel aan de Wilhelminakade (S5) met bij de pijlen de aanzet van een van de spaarbogen (foto: Antea Group).

Tijdens de begeleiding is geconstateerd dat de muur is gefundeerd op grote houten planken en palen. De onderliggende bodem lijkt voorafgaand aan deze constructie verstevigd te zijn met puin, maar omdat de muur is niet weggehaald tijdens de sanering kon dit niet nader onderzocht worden. Voor de muur van S5 is een behoud in situ gerealiseerd. Verderop in werkput 1 zijn haaks op deze muur drie funderingsmuren met spaarbogen aangetroffen (S1, S51, S56), die tezamen een gebouw hebben gevormd. Van de bogen was de bovenkant reeds verdwenen. De muren zijn circa 0,3 m dik en in koppen en strekkenverband gemetseld (met kalkmortel), het zijn steensmuren. S1 en S56 zijn buitenmuren geweest. S1 loopt zeer waarschijnlijk verder door in zuidelijke richting, maar is deels verdwenen.

Afbeelding 5. Foto van het muurwerk (S1) dat haakt ligt op de kademuur langs de Wilhelminakade (S5)
(foto: Antea Group).

Afbeelding 6. Detailfoto van de aanzet van een spaarboog in S1 (foto: Antea Group).

In het verlengde van S1 ligt namelijk funderingsmuur S82 met dezelfde steenformaten en eveneens (een deel van) een boogaanzet. Binnen het gebouw zijn nog drie muren aangetroffen. Bij deze muren zijn geen aanwijzingen voor bogen gezien. Tevens zijn deze muren minder diep gefundeerd. Van muur S52 (tussen S1 en S51 in) en S53 (parallel aan S51) was alleen de onderkant nog aanwezig van S54 (haaks op S51) waren delen verdwenen. Dit betreffen waarschijnlijk scheidingsmuren binnen het pand. Ook S52 in het westelijk deel vormt een dergelijke scheidingsmuur.

Aan de noordoostzijde van werkput 1 is een kelder aangetroffen met een vloer van circa 0,5 m dikte gemetselde bakstenen afgestreeken met een betonlaag. De kelder was gefundeerd op zware houten balken en planken. Er stond aan de binnenzijde een moderne klamp (twintigste-eeuws zeer hard baksteen) tegen de buitenmuren. De buitenmuren lijken gelijk (zelfde steensoort, metselwerk) te zijn aan de funderingsmuren S51 en S56.

Nadat alle sporen op vlak 1 van werkput 1 gedocumenteerd waren zijn de grote objecten verwijderd. Bij het verdiepen kwam opnieuw muurwerk tevoorschijn, deels volgestort met grijs zand (vlak op circa 1,8 m – NAP). Ook bleek er om de meter een ronde paal (doorsnede circa 30 cm) aanwezig te zijn. De palen hebben een punt en op de palen liggen planken. De palen zijn in het veen geplaatst. Bovenop deze planken en palen zijn de funderingen gemetseld.

Werkput 2

In werkput 2 werden geen sporen aangetroffen, alleen recente verstoringen.

Afbeelding 7. Vlakfoto van werkput 2 (foto: Antea Group).

Werkput 3

Ten noorden van de kelder in werkput 1 is werkput 3 aangelegd, hier is een muur aangetroffen (S58) met dezelfde noord-zuid oriëntatie als S56 in werkput 1. De muur was gefundeerd op houten balken. De funderingsmuur is circa 0,35 m breed en heeft twee poeren (circa 0,5 m breed, S57 en S63). Het betreft een buitenmuur. Aan de oostelijke zijde is een deels verdwenen enkelsteens muurwerk aanwezig (S59, S60, S61 en S62). Aan de westzijde van de muur S56 zijn veel sintels aanwezig en is de bodem verstoord. Binnen de contouren van halfsteens muren S59 en S61 is bouwzand / cunetzand aanwezig. Aan de oostzijde van S58 ter hoogte van de poer S57 is een puinconcentratie aanwezig.

Afbeelding 8. Overzichtsfoto van het muurwerk in werkput 3 (foto: Antea Group).

In werkput 3 zijn drie noord-zuid georiënteerde funderingsmuren aangetroffen. Aan de westelijke zijde van de funderingsmuur S65 is duidelijk te zien dat deze overhands gemetseld is. De stenen zijn gemetseld met kalkmortel. In de muur is een boog aanwezig geweest waarvan het bovenste deel niet meer aanwezig is. De boog is in een latere fase van binnen uit dichtgemetseld, het betreft een halfsteens muurtje (S72). Parallel aan deze funderingsmuur liggen drie meter ten oosten nog eens twee muren (S69/S70), met slechts een smalle ruimte ertussen. De ruimte tussen de muren S66 en S69/S70 was geheel opgevuld met baksteen, puin en enkele bakstenen vloerdelen met daarop vloertegels met zwart/wit motief. Het is niet duidelijk of het een vloer betreft die daar lag, of dat het bouwafval is dat daar is gestort tijdens de sloop van het gebouw. De buitenste muur (S69) was aan de buitenzijde rommelig van opbouw (wild verband) vanwege de verschillende leidingen die er door heen liepen. Daarnaast bleek een betonnen ronde put aanwezig te zijn. De bodem was hier compleet geroerd vanwege kabels, riool en leidingen. Bij het verwijderen van het muurwerk bleek dat de stenen funderingen op een raamwerk van houten planken is gefundeerd in het veen.

Werkput 5

In werkput 5 zijn eveneens funderingsmuren aangetroffen die in het verlengde van de funderingsmuren in werkput 4 liggen.

Afbeelding 9. Funderingsmuren in werkput 5 (foto: Antea Group).

In het noordwestelijk deel is sprake van een rechthoekige ruimte met aan de noordoostzijde een kelder (S17-19). De kelder is gesloopt aan de zuidkant, maar houdt waarschijnlijk wel verband met de kelder die in werkput 4 is aangetroffen. De kelder is gevuld met recent puin. De muren S6 - S11 vormen een kelder waarbij delen weg en/of afgebroken zijn. Aan de uiteinden van de muren zijn schuin gemetselde stenen van de bogen aanwezig. De muren zijn gemetseld met kalkmortel. De muur S12, waar S13 tegen aan is gemetseld, vormt een dikke centrale muur met kalkmortel van een gebouw en ligt in het verlengde van S65 in werkput 4. Ook hier is een gat later dichtgemetseld (S14, met tras). Het betreft hoogstwaarschijnlijk een waterkelder. De zuidzijde is de kelder geheel gesloopt.

Afbeelding 10. Fundering van een kelder (S17-S19), met rechtsboven een gemetselde spaarboog (foto: Antea Group).

Ten oosten van werkput 5 is een waterput aangetroffen (S26), maar dit zijn eigenlijk delen van de overkluizing. Waterput S30 zit vol met sintels en puin en dus kon de bodem niet aangeboord worden. Gezien de aanwezigheid van een gietijzeren leiding zal dit een waterput van de melkfabriek zijn.

Afbeelding 11. Waterput S26, met naast de bovenste sjalon de gietijzeren leiding (foto: Antea Group).

Bij de uitbreiding van werkput 5 wordt het vervolg van het muurwerk S6 en S14 aangetroffen. Zijn vormen samen een gebouw. Op de uiteinden komen zware poeren voor en vormen daarmee de hoeken van de constructie. Hier blijkt ook dat de muren S36 en S27 gemetseld zijn van harde donkerroodbakende stenen met druipers aan de zuidzijde. In S36 zit een ezel. Door de gronddruk is de muur S38 losgerukt van de muren S37 en S39. Aan de noordwestzijde liggen een muurtje (S42) en een poer (S44) buiten de constructie.

Werkput 6

Werkput 6 is ten oosten van werkput 1 aangelegd en bevatte alleen recente verstoringen.

Werkput 7

In werkput 7 zijn muurresten aangetroffen; enkelsteens met een restant van een plavuizen vloer. Het betreft drie verschillende muurresten. De plavuizen zijn roodbakend en ongeglazuurd. De vloer was niet meer in zijn geheel aanwezig. Tegen de muren is een halve tegel schuin geplaatst, de functie hiervan is onduidelijk. De ruimte is volgestort geraakt met puin.

Alle muren zijn gemetseld in koppen-strekken verband. De bredere muren (S6, S8 en S12 en S15) zijn 2,5 steens. Verder zijn er 1,5 (S9, S10 en S11), enkel (S7 en S14) en 0,5 steens (S13) muren aanwezig.

Interpretatie

Het muurwerk dat is aangetroffen tijdens de verschillende fasen van begeleiding betreft een vrij groot gebouw dat waarschijnlijk in de loop van de tijd verder naar achter is uitgebreid. De dikke buitenmuren en de centrale muur in het midden van het gebouw in de verschillende werkputten hebben allen spaarbogen en liggen deels in elkaars verlengde. Hoewel de werkputten niet

gelijktijdig open hebben gelegen en delen tussen de werkputten niet gesaneerd werden en/of muren deels verdwenen zijn is het aannemelijk dat het gebouw in een eerste fase alleen uit de muurresten bestond die in werkput 1 zijn aangetroffen. Waarschijnlijk is het vrij snel naar achter uitgebreid. Reden voor deze aanname is dat de buitenmuur S56 aan de straatzijde verspringt ten opzichte van de muur S58. Daarbij heeft muur S58 aan de zijde van de kelder in werkput 1 een poer. Verder zijn de muren van de uitbreiding dikker, namelijk tweeënhalf steens. De historische bebouwing kon niet worden gekoppeld aan de bebouwing zoals weergegeven op de kadastrale minuut (afbeelding 12). Hieruit blijkt dat het hier om een kern gaat die steeds verder is uitgebreid, maar die niet zichtbaar is op de kadastrale minuut.

Afbeelding 12. Allesporenkaart geprojecteerd op de kadastrale minuut 1811-1832.

Werkputten 10, 11 en 12 (2017)

Begin 2017 zijn er op het oostelijke deel van het terrein nog een drietal sleuven aangelegd. In deze sleuven kwam het grondwater zeer snel omhoog, wat het doen van waarnemingen bemoeilijkte. Alleen in werkput 11 werd muurwerk aangetroffen, wat bestond uit een enkelsteens funderingsmuurtje. Verder werden in werkput 12 enkele houtresten aangetroffen, waarvan de functie niet duidelijk is.

Afbeelding 13. Foto van de wateroverlast in de werkputten die in 2017 zijn aangelegd op het oostelijke deel van het terrein (foto: Antea Group).

Afbeelding 14. Muurwerk in werkput 11 (foto: Antea Group).

4.3 Vondstmateriaal

Er zijn in totaal 230 archeologische fragmenten aangetroffen met een gezamenlijk gewicht van circa 26 kilo. Het grootste gedeelte van het vondstspectrum bestaat daarbij uit keramiek. Daarnaast zijn fragmenten glas, keramisch bouwmetaal, kunststof, dierlijk botmateriaal, schelp en natuursteen aangetroffen. Zoals hier voor reeds is aangegeven bestaat het merendeel van het vondstcomplex uit los vondstmateriaal (los als in niet context dragend) dat werd geborgen in de insteek en uitbraaksleuven van diverse muur- en funderingsmateriaal.

Inhoud	Aantal	Gewicht (gr.)
Glas	19	1508
Keramiek	161	5801
Keramisch bouwmetaal	33	18332
Kunststof	2	3
Dierlijk botmateriaal	8	195
Schelp	3	2
Natuursteen	4	212
Totaal	230	260053 gram

Tabel 2. Aantallen en gewicht per vondstcategorie.

4.3.1 Aardewerk en keramisch bouwmetaal (dr. H.J.L.C. Koopmanschap)

Aardewerk

Het grootste gedeelte van het vondstspectrum bestaat uit roodbakend geglaazuurd aardewerk. Het gaat hier voornamelijk om gebruiksvoorwerpen, zoals (bak)pannen, grapes, borden en

vergieten. Daarnaast zijn er behoorlijke componenten industrieel aardewerk, witbakkend aardewerk en steengoed aangetroffen. Bij het steengoed gaat het voornamelijk om (resten van) mineraalwaterkruiken. Het witbakkende aardewerk bestaat uit kleine fragmenten, maar ook hier zal het gaan om gebruiksvoorwerpen.

Het aardewerk is te dateren in de nieuwe tijd, waarbij het grootste gedeelte valt in het periode midden tot late nieuwe tijd. Het industriële aardewerk dateert vanaf 1750 tot aan heden, waarbij zelfs enkele zeer recente keramische fittingen zijn aangetroffen. Deze dateringen sluiten goed aan bij de dateringen die zijn toegekend aan het aangetroffen muurwerk, gezien het feit dat het zeer goed mogelijk is dat de nieuwe tijdse kern van de gebouwen later geïncorporeerd is in de latere bebouwing. Daarbij komt dat al het aardewerk is aangetroffen in verschillende lagen tussen het muurwerk, waarbij aardewerk uit het begin van de nieuwe tijd en veel recenter aardewerk door elkaar zijn aangetroffen.

Subcategorie	Aantal	Gewicht (gr.)
Indet.	2	143
Grijs	2	80
Industrieel	33	611
Pijp	2	15
Rood	66	3132
Steengoed	22	1209
Wit	34	611

Tabel 3. Subcategorieën aardewerk.

Keramisch bouw materiaal

Er zijn in totaal 32 fragmenten keramisch bouw materiaal aangetroffen, waarvan 14 (fragmenten van) bakstenen zijn. Het gaat hier om machinaal geproduceerde bakstenen. Wel zitten er behoorlijke verschillen in de afmetingen van de bakstenen. De kleinst aangetroffen maar betreft 16X8X2,5 cm, de grootste is daarentegen 23X11X5,5 cm. De overige resten bestaan uit tegeltjes, een plavuiz en aantal grote brokken van grijsbakkende dakpannen.

4.3.2 Botmateriaal

Er zijn in totaal acht stuks dierlijk botmateriaal aangetroffen, wat een relatief kleine hoeveelheid is. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat het hier om zandige pakketten gaat. Dit zijn slechte omstandigheden qua conservering voor (dierlijk) botmateriaal. Er is geen verdere analyse uitgevoerd op dit materiaal dat zonder uitzondering afkomstig is van groot tot middelgrootzoogdier. Wel werden tijdens de determinatie op enkele stukken haksporen aangetroffen, wat erop wijst dat het hier waarschijnlijk gaat om consumptieafval.

4.3.3 Overig vondstmateriaal

Glas

Er zijn in totaal 19 fragmenten glas aangetroffen. Het gaat hierbij voornamelijk om (fragmenten van) glazen flessen en potjes en een aantal scherven vensterglas. Deze dateren allen uit de late nieuwe tijd.

Kunststof

Er zijn twee stukjes kunststof geborgen, die afkomstig zijn uit een verstoorde laag. Het gaat om een knoop en een plastic ringetje. Deze zijn beide recent.

Schelp

Er zijn drie zeer kleine fragmentjes witte schelp aangetroffen. Deze konden niet nader geduid worden naar herkomst van het milieu en diersoort.

Natuursteen

Als laatste zijn vier stuks natuursteen aangetroffen. Ook deze kunnen niet nader worden geduid.

5 Conclusies en advies

5.1 Beantwoording onderzoeksvragen

Op basis van het uitgevoerde archeologische onderzoek kunnen de vooraf geformuleerde onderzoeksvragen als volgt beantwoord worden.

- *Hoe is de bodemopbouw in het gebied (tevens eventueel door middel van boringen in kaart te brengen)?*
Tijdens de begeleiding is veelal geen intacte bodemopbouw waargenomen. Voor het grootste deel bestaat de bodem uit verstoorde ophogingspakketten van zand of zandige klei met veel resten van bakstenen, mortel, aardewerk, modern afval zoals beton, plastic, rioleringsbuizen etc. Tevens zijn er zones met sintelpakketten aangetroffen. Onder de sintels is veelal sterk humeus matig fijn zand aangetroffen met resten van afval.
In enkele werkputten is de bovenzijde van het oorspronkelijke (al in de late middeleeuwen al in cultuur gebrachte) veen aangetroffen. In de top van dit veen werd fragmenten baksteen, aardewerk en puin waargenomen. De top van het veen is kennelijk geraakt door de latere bouw- en sloopactiviteiten.
- *Zijn er sporen van zeventiende eeuwse (of recentere) bewoning aanwezig in het plangebied?*
Op basis van hetgeen in de veldfase is aangetroffen kan gesteld worden dat er geen sporen zijn aangetroffen die met zekerheid dateren van voor de vastlegging aan het begin van de negentiende eeuw op de eerste kadastrale minuut. Daar waar de begeleiding het oorspronkelijk lint langs de dijk geraakt heeft, is daadwerkelijk ook muurwerk aangetroffen maar het waargenomen muurwerk bleek tijdens documentatie zo vaak wijzigingen (reparatie/verbouw etc.) te hebben ondergaan dat geen van de muurwerken meer met zekerheid aan de zeventiende eeuw of eerder konden worden toegewezen. Het lijkt daar mee gelegitimeerd om te vooronderstellen dat de in de begeleiding waargenomen gebouwen mogelijk een nieuwtijdse kern hebben gehad, maar dat deze zijn geïncorporeerd in de latere bebouwing. Dit wordt onderschreven door de dateringen van het aangetroffen vondstmateriaal. Het aardewerk dateert vanaf de vroege nieuwe tijd tot en met zeer recent en is door elkaar heen aangetroffen in verschillende lagen tussen het muurwerk. Van sporen van percelering die vooraf gaan aan de bebouwing zijn geen resten aangetroffen.
- *Zijn er sporen van voor de zeventiende eeuw aanwezig en dien ja, hoe dateren deze en bij wat voor complextype horen ze?*
Nee deze zijn niet aangetroffen. Daarbij geven we me dat door de aard van het onderzoek, zijnde een begeleiding, het lastig, zo niet onmogelijk, is om aan de waargenomen gebouwresten een duidelijke functie toe te kennen. Het onderscheid tussen woning en bedrijfsgebouw bleek al in de veldfase maar ook de uitwerking lastig te maken en is derhalve achterwege gebleven.
- *Zijn er sporen van middeleeuwse of latere ontginningen aanwezig?*
Deze zijn in de veldfase niet aangetroffen. Verwacht had mogen worden dat deze er geweest waren maar dan zijn ze bij de latere bouw- en sloopactiviteiten al verloren gegaan.

- *Zijn er nog andere (bewonings)sporen?*
Naast het aangetroffen muurwerk zijn een aantal waterputten met gietijzeren leidingen aangetroffen. Deze hebben hoogstwaarschijnlijk een bedrijfsfunctie. In vlak 2 van werkput 1 werden elf houten palen gedocumenteerd; deze houten palen ondersteunen het muurwerk in deze werkput. Deze palen zijn niet aangetroffen in de overige werkputten.
- *Wat is de aard, omvang (begrenzing vaststellen), datering, context, gaafheid, kwaliteit van de aangetroffen sporen?*
De aangetroffen resten maken onderdeel uit van een archeologische vindplaats, zijnde het bewoningslint aan de noordzijde van de dijk die vanaf de achttiende eeuw maar mogelijk eerder is ontstaan. Deze vindplaats laat zich nadrukkelijk niet begrenzen binnen het plangebied maar is vele malen groter. De aangetroffen funderingen en het aangetroffen vondstmateriaal bevestigen dat de aangetroffen resten die hebben moeten wijken voor de ontwikkeling van het plangebied dateren vanaf de negentiende eeuw. De aangetroffen resten bestaan daarbij uit resten van gebouwen (funderingsniveau) en het huishoudelijk afval van de bewoning en de bedrijfsvoering. Er zijn geen vondsten aangetroffen die met zekerheid dateren uit de 17^e eeuw of daarvoor.
- *Wat is de waarde van de aangetroffen sporen?*
Omdat het hier gaat om een archeologische begeleiding, waarbij er voor gekozen is om de aangetroffen archeologische resten *ex situ* te behouden, is er op deze plaats geen sprake van een waardering van de vindplaats.

5.2 Conclusies

Op basis van hetgeen in de veldfase is aangetroffen kan gesteld worden dat er geen sporen zijn aangetroffen die met zekerheid dateren van voor de vastlegging aan het begin van de negentiende eeuw op de eerste kadastrale minuut. Daar waar de begeleiding het oorspronkelijk lint langs de dijk geraakt heeft, is daadwerkelijk ook muurwerk aangetroffen maar het waargenomen muurwerk bleek tijdens documentatie zo vaak wijzigingen (reparatie/verbouw etc.) te hebben ondergaan dat geen van de muurwerken meer met zekerheid aan de zeventiende eeuw of eerder konden worden toegewezen.

Het lijkt daar mee gelegitimeerd om te vooronderstellen dat de in de begeleiding waargenomen gebouwen mogelijk een nieuwtijdse kern hebben gehad, maar dat deze zijn geïncorporeerd in de latere bebouwing. Dit wordt onderschreven door de dateringen van het aangetroffen vondstmateriaal. Het aardewerk dateert vanaf de vroege nieuwe tijd tot en met zeer recent en is door elkaar heen aangetroffen in verschillende lagen tussen het muurwerk. Van sporen van parcelering die vooraf gaan aan de bebouwing zijn geen resten aangetroffen.

5.3 (Selectie)advies

Met de archeologische begeleiding heeft de opdrachtgever gekozen voor en behoud *ex situ* van de aanwezige archeologische resten en een behoud *in situ* van de gebiedsdelen die niet geraakt werden tijdens de herontwikkeling. De geplande ontwikkeling kan dan ook doorgang vinden zonder verder archeologisch onderzoek.

Ook voor vrijgegeven (delen van) plangebieden bestaat altijd de mogelijkheid dat er tijdens graafwerkzaamheden toch losse sporen en vondsten worden aangetroffen. Het betreft dan vaak kleine sporen of resten die niet door middel van een booronderzoek kunnen worden opgespoord. Op grond van artikel 5.10 van de Erfgoedwet dient zo spoedig mogelijk melding te worden gemaakt van de vondst bij de Minister (de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed: telefoon 033-4217456). Een vondstmelding bij de gemeentelijk of provinciaal archeoloog kan ook.

Antea Group
Oosterhout, april 2018

Literatuur en geraadpleegde bronnen

Barends et. al., 1986: *Het Nederlandse landschap. Een historisch-geografische benadering.* Uitgeverij Matrijs, Utrecht.

Bekius, D. en M.S. Jordanov, 2007. *Plangebied Campinaterrein, gemeente Uithoorn; archeologisch vooronderzoek: een bureauonderzoek.* RAAP, Weesp.

Berendsen, H.J.A., 2004 (4^e druk): *De vorming van het land. Inleiding in de geologie en geomorfologie.* Van Gorcum, Assen.

Craane, M.L. en G. Sophie, 2015. *Programma van Eisen Archeologische begeleiding Vinckebuurt Uithoorn.* Antea Group BV, Oosterhout.

Klaarenbeek, R., 2010. *Adviesdocument 479; plangebied 'Mix' en herziening van de aanbevelingen met betrekking tot plangebied 'de Vleeshoek en Campinaterrein' in de gemeente Uithoorn.* RAAP, Weesp.

Tol, A. , P. Verhagen & M. Verbruggen, 2012: *Leidraad inventariserend veldonderzoek. Deel: karterend booronderzoek.* SIKB.

Kaarten

Bodemkaart van Nederland, 1:50000, STIBOKA, kaartblad
Grote Historische Atlas (1830-1855), Wolters Noordhoff, Groningen
Minuutplan ca. 1830 (beeldbank.cultureelerfgoed.nl)
Topografische kaart 1:25000 (<http://kadata.kadaster.nl>)
Topografisch-militaire kaarten 1879, 1900 (www.topotijdreis.nl)

Bijlage 1: Archeologische perioden

Bijlage 1: Archeologische perioden

Als bijlage op de resultaten en verzamelde gegevens wordt hieronder een algemene ontwikkeling van de bewoners-geschiedenis in Nederland geschetst.

Gedurende het **paleolithicum** (300.000-8800 voor Chr.) hebben moderne mensen (*homo sapiens*) onze streken tijdens de warmere perioden wel bezocht, doch sporen uit deze periode zijn zeldzaam en vaak door latere omstandigheden verstoord. De mensen trokken als jager-verzamelaars rond in kleine groepen en maakten gebruik van tijdelijke kampementen. De verschillende groepen jager-verzamelaars exploiteerden kleine territoria, maar verbleven, afhankelijk van het seizoen, steeds op andere locaties.

In het **mesolithicum** (8800-4900 voor Chr.) zette aan het begin van het Holoceen een langdurige klimaatsverbetering in. De gemiddelde temperatuur steeg, waardoor geleidelijk een bosvegetatie tot ontwikkeling kwam en de variatie in flora en fauna toenam. Ook in deze periode trokken de mensen als jager-verzamelaars rond. Voorwerpen uit deze periode bestaan voornamelijk uit voor de jacht ontworpen vuurstenen spitsjes.

De hierop volgende periode, het **neolithicum** (5300-2000 voor Chr.), wordt gekenmerkt door een overschakeling van jager-verzamelaars naar sedentaire bewoners, met een volledig agrarische levenswijze. Deze omwenteling ging gepaard met een aantal technische en sociale vernieuwingen, zoals huizen, geslepen bijlen en het gebruik van aardewerk. Door de productie van overschot kon de bevolking gaan groeien en die bevolkingsgroei had tot gevolg dat de samenleving steeds complexer werd. Uit het neolithicum zijn verschillende grafmonumenten bekend, zoals hunebedden en grafheuvels.

Het begin van de **bronstijd** (2000-800 voor Chr.) valt samen met het eerste gebruik van bronzen voorwerpen, zoals bijlen. Het gebruik van vuursteen was hiermee niet direct afgelopen. Vuursteenmateriaal uit de bronstijd is meestal niet goed te onderscheiden van dat uit andere perioden. Het aardewerk is over het algemeen zeldzaam. De grafheuveltraditie die tijdens het neolithicum haar intrede deed werd in eerste instantie voortgezet, maar rond 1200 voor Chr. vervangen door begravingen in urnenvelden. Het gaat hier om ingegraven urnen met crematieresten waar overheen kleine heuveltjes werden opgeworpen, eventueel omgeven door een greppel.

In de **ijzertijd** (800-12 voor Chr.) werden de eerste ijzeren voorwerpen gemaakt. Ten opzichte van de bronstijd traden er in de aardewerktraditie en in het gebruik van vuursteen geen radicale veranderingen op. De mensen woonden in verspreid liggende hoeven of in nederzettingen van enkele huizen. Op de hogere zandgronden ontstonden uitgebreide omwalde akkercomplexen (*celtic fields*). In deze periode werden de kleigebieden ook in gebruik genomen door mensen afkomstig van de zandgebieden. Opvallend zijn de verschillen in materiële welstand. Er zijn zogenaamde vorstengraven bekend in Zuid-Nederland, maar de meeste begravingen vonden plaats in urnenvelden.

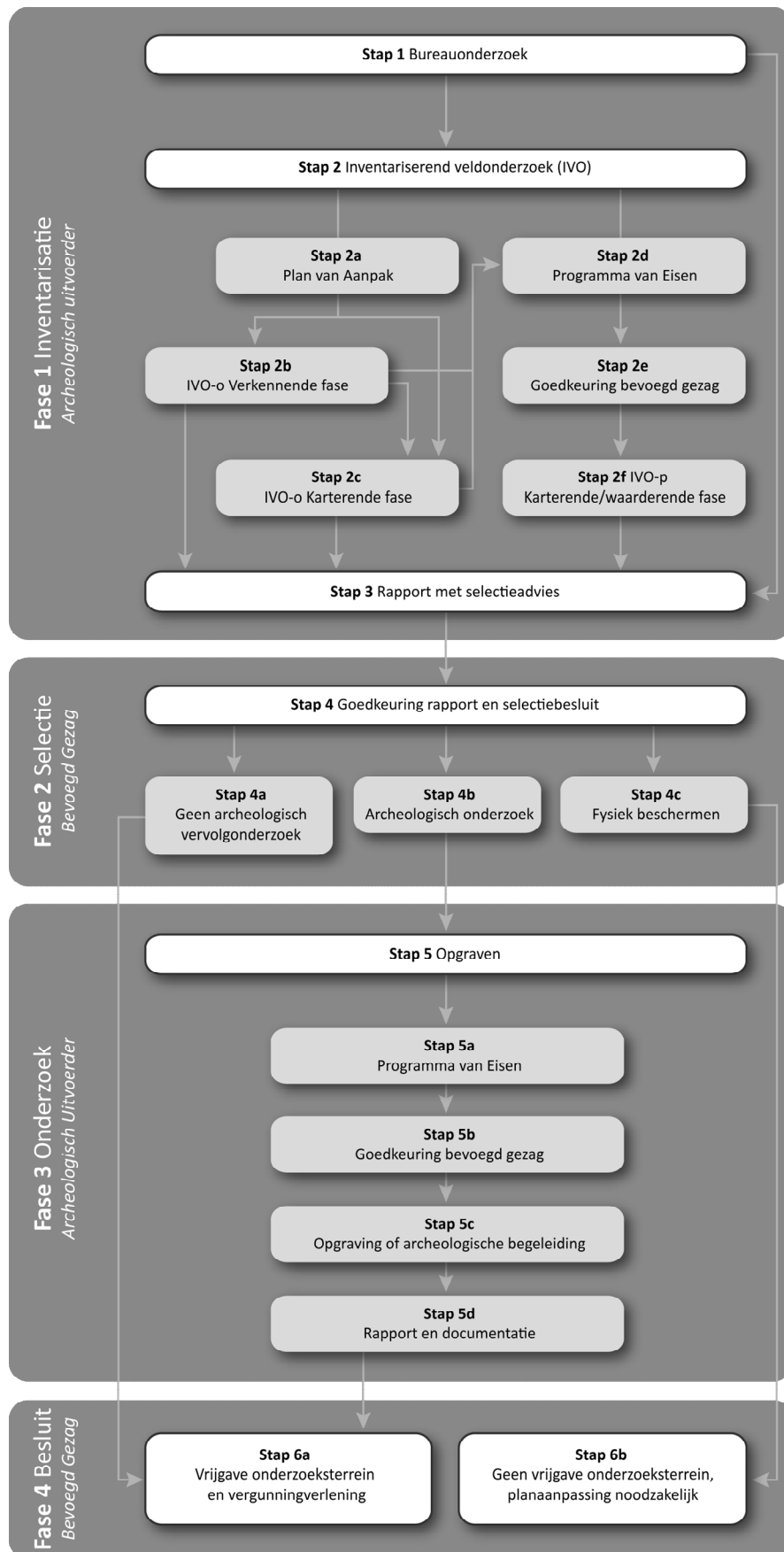
Met de **Romeinse tijd** (12 voor Chr. tot 450 na Chr.) eindigt de prehistorie en begint de geschreven geschiedenis. In 47 na Chr. werd de Rijn definitief als rijksgrens van het Romeinse Rijk ingesteld. Ter controle van deze zogenaamde *limes* werden langs de Rijn *castella* (militaire forten) gebouwd. De inheems leefwijze handhaafde zich wel, ook al werd de invloed van de Romeinen steeds duidelijker in soorten aardewerk (o.a. gedraaid) en een betere infrastructuur. Onder meer ten gevolge van invallen van Germaanse stammen ontstond er instabiliteit wat uiteindelijk leidde tot het instorten van de grensverdediging langs de Rijn.

Over de **middeleeuwen** (450-1500 na Chr.), en met name de vroege middeleeuwen (450-1000 na Chr.), zijn nog veel zaken onbekend. Archeologische overblijfselen zijn betrekkelijk schaars. De politieke macht was na het wegvallen van de Romeinen in handen gekomen van regionale en lokale hoofdlieden. Vanaf de 10^e eeuw ontstaat er weer enige stabiliteit en is een toenemende feodalisering zichtbaar. Door bevolkingsgroei en gunstige klimatologische omstandigheden werd in deze periode een begin gemaakt met het ontginnen van bos, heide en veen. Veel van onze huidige steden en dorpen dateren uit deze periode.

De hierop volgende periode 1500 – heden wordt aangeduid als **nieuwe tijd**.

Bijlage 2: Archeologische Monumentenzorg (AMZ)

Schema Archeologische Monumentenzorg (AMZ)

Verklarende woordenlijst Archeologische Monumentenzorg (AMZ)

Archeologische begeleiding (STAP 5c)

Een archeologische begeleiding wordt uitgevoerd wanneer proefsleuven of en opgraving niet mogelijk zijn door bijvoorbeeld civieltechnische beperkingen.

Archeologische indicatoren

Hiermee worden aanwijzingen in de bodem bedoeld die duiden op menselijke activiteiten in het verleden, zoals aardewerkscherven, houtskool, botmateriaal, vondstlagen, etc.

Archis

Archeologisch informatiesysteem voor Nederland. Een digitale databank met gegevens over archeologische vindplaatsen en terreinen.

Bureauonderzoek (STAP 1)

Het bureauonderzoek is een rapportage waarin een gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel wordt opgesteld aan de hand van geomorfologische en bodemkaarten, de Archeologische Monumentenkaart (AMK), het Archeologisch Informatiesysteem (ARCHIS), historische kaarten en archeologische publicaties.

Fysiek beschermen (STAP 4c)

De archeologische resten blijven in de bodem behouden door bijvoorbeeld planaanpassingen.

Geofysisch onderzoek

Meetapparatuur brengt archeologische verschijnselen in de bodem driedimensionaal in kaart zonder te boren of te graven. Dit kan bijvoorbeeld door radar-, weerstandsonderzoek of elektromagnetische metingen.

Gespecificeerd archeologisch verwachtingsmodel

Dit model geeft op detailniveau voor het plangebied aan wat aan archeologische vindplaatsen aanwezig kan zijn. Op basis van dit verwachtingsmodel wordt bepaald of een inventariserend veldonderzoek nodig is en wat de juiste methode is om eventueel aanwezige archeologische resten aan te tonen.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) (STAP 2)

Tijdens een inventariserend veldonderzoek worden archeologische waarden in het veld geïnventariseerd en gedocumenteerd. Waar is wat in de bodem aanwezig? De inventarisatie kan bestaan uit een inventariserend veldonderzoek-overig (door middel van een booronderzoek, veldkartering en/of geofysisch onderzoek) en/of een inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven. Wat de beste methode is, hangt sterk af van de omstandigheden en de aard van de vindplaats.

Inventariserend veldonderzoek - overig (IVO-o) (STAP 2b of 2c)

Bij een inventariserend veldonderzoek - overig door middel van boringen (IVO-o) worden boringen gezet door middel van een handboor of guts.

Inventariserend veldonderzoek - proefsleuven (IVO-p) (STAP 2f)

Proefsleuven zijn lange sleuven van twee tot vijf meter breed die worden aangelegd in de zones waar aanwijzingen zijn voor het aantreffen van archeologische vindplaatsen.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) - Verkennende fase (STAP 2b)

Wanneer bij het bureauonderzoek onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om een gespecificeerd verwachtingsmodel op te stellen, wordt een inventariserend veldonderzoek - verkennende fase uitgevoerd. In deze fase wordt onderzocht of de bodem nog intact is, wat de bodemopbouw is en hoe deze invloed heeft gehad op de locatiekeuze van de mens in het verleden. Het onderzoek is bedoeld om kansarme zones om archeologische resten aan te treffen uit te sluiten en kansrijke zones te selecteren voor vervolgonderzoek. Een verkennend onderzoek kent een relatief lage onderzoeksintensiteit en wordt meestal uitgevoerd door middel van boringen.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) - Karterende fase (STAP 2c of 2f)

Tijdens een inventariserend veldonderzoek - karterende fase wordt het plangebied systematisch onderzocht op de aanwezigheid van archeologische sporen en/of vondsten. De intensiteit van onderzoek is groter dan in de verkennende fase, bijvoorbeeld door een groter aantal boringen per hectare of door het aanleggen van proefsleuven.

Inventariserend veldonderzoek (IVO) - Waarderende fase (STAP 2f)

Tijdens de waarderende fase wordt aangegeven of de aangetroffen archeologische vindplaatsen behoudenswaardig zijn. Dat betekent dat de aard, omvang, datering, conservering en inhoudelijke kwaliteit van de vindplaats(en) wordt vastgesteld. Wanneer de waardering van de archeologische resten laag is, hoeft geen verder archeologisch onderzoek te worden uitgevoerd. Het plangebied wordt 'vrijgegeven'. Wanneer de resten behoudenswaardig zijn, wordt in eerste instantie behoud in situ (ter plekke in de bodem) nagestreefd. Wanneer dit door de voorgenomen ontwikkelingen niet mogelijk is, wordt vervolgonderzoek uitgevoerd in de vorm van een opgraving of archeologische begeleiding. Vaak wordt deze fase gecombineerd uitgevoerd met het inventariserend veldonderzoek karterende fase.

Opgraving (STAP 5c)

Wanneer door de toekomstige ontwikkelingen aanwezige archeologische resten in de bodem niet behouden kunnen worden, wordt een opgraving uitgevoerd. Tijdens de opgraving worden archeologische resten gedocumenteerd, gefotografeerd en bestudeerd. Hierdoor wordt informatie over het verleden zo goed mogelijk vastgelegd en behouden.

Plan van Aanpak (PvA) (STAP 2a)

Voor een booronderzoek is een Plan van Aanpak (PvA) noodzakelijk. Het PvA beschrijft hoe het veldwerk wordt uitgevoerd en uitgewerkt.

Programma van Eisen (PvE) (STAP 2d of 5a)

Voor het uitvoeren van een inventariserend veldonderzoek - proefsleuven, archeologische begeleiding of opgraving is een Programma van Eisen (PvE) noodzakelijk. Het PvE beschrijft het doel, vraagstelling en uitvoeringsmethode van het archeologisch onderzoek. Dit document wordt beschouwd als basisdocument voor archeologisch veldonderzoek waarmee de inhoudelijke kwaliteit gewaarborgd wordt. Het PvE wordt goedgekeurd door het bevoegd gezag (gemeente, provincie of het rijk).

Quickscan

In een quickscan wordt geïnventariseerd of en waar archeologisch onderzoek moet worden uitgevoerd.

Selectieadvies (STAP 3)

In het selectieadvies wordt op archeologisch inhoudelijke argumenten het advies gegeven welke delen van het plangebied vrijgegeven kunnen worden voor verdere ontwikkeling en welke delen behouden of opgegraven moeten worden.

Selectiebesluit (STAP 4)

De bevoegde overheid (gemeente, provincie of soms het rijk) geeft op basis van het selectieadvies aan welke maatregelen genomen worden. De bevoegde overheid kan van het selectieadvies afwijken indien zij dat nodig acht.

Veldkartering

Bij een veldkartering wordt het plangebied systematisch belopen om archeologische oppervlaktevondsten te verzamelen.

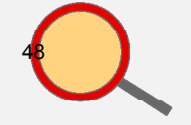
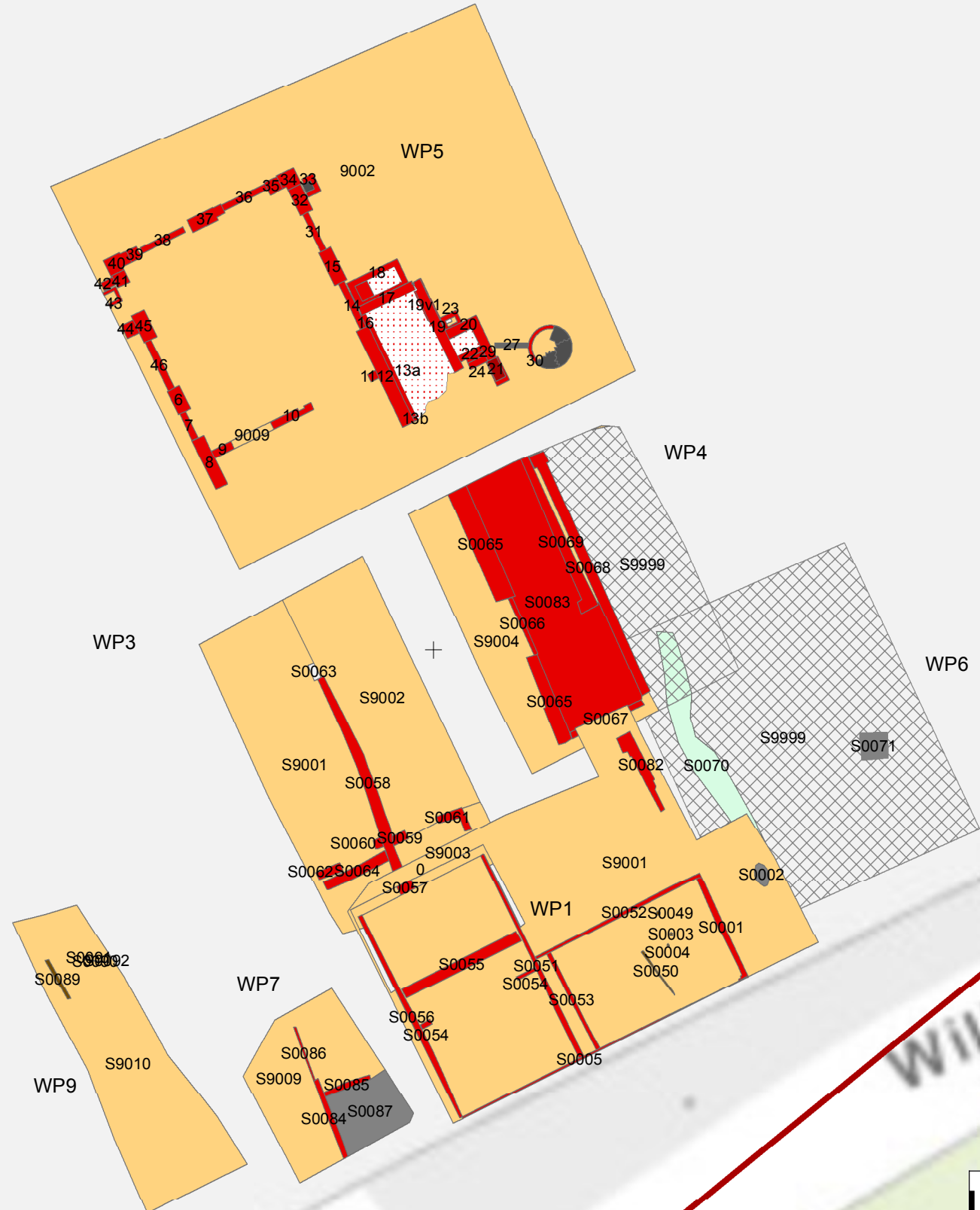
Kaartbijlagen

Legenda

Spooraard

- Beschoeiing
- Crematiegraf
- Depressie
- Fundering
- Inhumatiegraf
- Greppel
- Karrenspoor
- Kuil
- Laag
- Muur
- Natuurlijk
- Paal(gat/kuil)
- Recente verstoring
- RECENT
- Skelet
- Sloot
- Spitsporen
- Vlak
- Vloer
- Waterput/kuil
- Onbekend

0 5 10 20 Meter

CO	6-3-2018	definitief	JEC
NR	DATUM	WIJZIGING	GET.

OPDRACHTGEVER BPD	GIS SPECIALIST J.E. Colijn	SCHAAL 1:200
PROJECTLEIDER H. Koopmanschap	FORMAAT A3	
PROJECTOMSCHRIJVING AB Vinckebuurt Uithoorn	DATUM 6-3-2018	BLAD IN BLADEN 1 van 1
KAARTTITEL Allesporenkaart	STATUS definitief	WIJZ.NR C0
KAARTNUMMER 401387-AS1	www.anteagroup.nl	

117475.000000

117500.000000

117525.000000

472175.000000

472175.000000

472150.000000

472150.000000

472125.000000

472125.000000

117475.000000

117500.000000

117525.000000

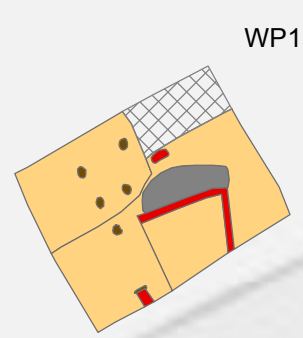
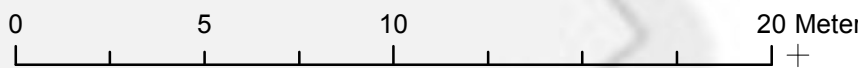
R:\00400000\00401387\GIS\MXD\401387_Vinckebuurt_Uithoorn.mxd

Legenda

401387_put_1_vlak_2_Sporen

Spoorraad

- Beschoeiing
- Crematiegraf
- Depressie
- Fundering
- Inhumatiegraf
- Greppel
- Karrenspoor
- Kuil
- Laag
- Muur
- Natuurlijk
- Paal(gat/kuil)
- Recent
- Skelet
- Sloot
- Spitsporen
- Vlak
- Vloer
- Waterput/kuil

WP5

WP4

WP3

WP6

WP7

WP9

Wilhelminakade

CO	6-3-2018	definitief	JEC
NR	DATUM	WIJZIGING	GET.

OPDRACHTGEVER BPD	GIS SPECIALIST J.E. Colijn	SCHAAL 1:200
PROJECTOMSCHRIJVING AB Vinckebuurt Uithoorn	PROJECTLEIDER H. Koopmanschap	FORMAAT A3
KAARTTITEL Allesporenkaart vlak 2 werkput 1	DATUM 6-3-2018	BLAD IN BLADEN 1 van 1
KAARTNUMMER 401387-AS2	STATUS definitief	WIJZ.NR C0

117500.000000

117525.000000

117550.000000

117575.000000

117600.000000

472200.000000

472200.000000

472175.000000

472175.000000

472150.000000

472150.000000

117500.000000

117525.000000

117550.000000

117575.000000

117600.000000

Legenda

Spooraard

- Balk
- Bestrating
- Beton
- Laag
- Leiding
- Muur
- Paal(gat/kuil)
- Recente verstering
- Waterput/kuil
- Werkputten

47

48

WP4

WP6

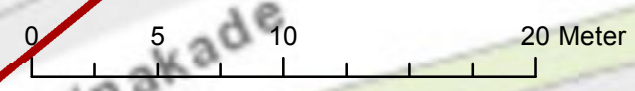
S9999 S0071

S0070

S0002

S0001

S0056 S0001 S0055 S0050

WP10

WP11

WP12

CO	6-3-2018	definitief	JEC
NR	DATUM	WIJZIGING	GET.

OPDRACHTGEVER	GIS SPECIALIST	SCHAAL
BPD	J.E. Colijn	1:300
PROJECTLEIDER	FORMAAT	
H. Koopmanschap	A3	
PROJECTOMSCHRIJVING	DATUM	BLAD IN BLADEN
AB Vincebuurt Uithoorn	6-3-2018	1 van 1
KAARTTITEL	STATUS	WIJZ.NR
Allesporenkaart	definitief	C0
KAARTNUMMER	www.anteagroup.nl	
401387-AS3		

117450.00000

117500.00000

117550.00000

117600.00000

Legenda

401387_put_3_vlak_1_Sporen

Spoorraad

- Beschoeiing
- Crematiegraf
- Depressie
- Fundering
- Inhumatiegraf
- Greppel
- Karrenspoor
- Kuil
- Laag
- Muur
- Natuurlijk
- Paal(gat/kuil)
- Recente verstoring
- Skelet
- Sloot
- Spitsporen
- Vlak
- Vloer
- Waterput/kuil

Sporen nieuw

Spoorraad

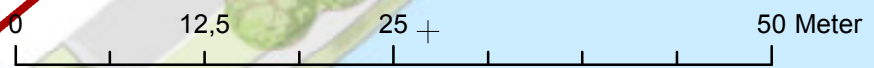
- Balk
- Bestrating
- Beton
- Laag
- Leiding
- Muur
- Paal(gat/kuil)
- Recente verstoring
- Waterput/kuil

Wilhelminakade

CO	6-3-2018	definitief	JEC
NR	DATUM	WIJZIGING	GET.

OPDRACHTGEVER BPD	GIS SPECIALIST J.E. Colijn	SCHAAL 1:500
PROJECTLEIDER H. Koopmanschap	FORMAAT A3	
PROJECTOMSCHRIJVING AB Vinckebuurt Uithoorn	DATUM 6-3-2018	BLAD IN BLADEN 1 van 1
KAARTTITEL Allesporenkaart totaal overzicht	STATUS definitief	WIJZ.NR C0
KAARTNUMMER 401387-AS4	www.anteagroup.nl	

117450.00000

117500.00000

117550.00000

117600.00000

472200.00000

472150.00000

472100.00000

472200.00000

472150.00000

472100.00000

Over Antea Group

Van stad tot land, van water tot lucht; de adviseurs en ingenieurs van Antea Group dragen in Nederland sinds jaar en dag bij aan onze leefomgeving. We ontwerpen bruggen en wegen, realiseren woonwijken en waterwerken. Maar we zijn ook betrokken bij thema's zoals milieu, veiligheid, assetmanagement en energie. Onder de naam Oranjewoud groeiden we uit tot een allround en onafhankelijk partner voor bedrijfsleven en overheden. Als Antea Group zetten we deze expertise ook mondiaal in. Door hoogwaardige kennis te combineren met een pragmatische aanpak maken we oplossingen haalbaar én uitvoerbaar. Doelgericht, met oog voor duurzaamheid. Op deze manier anticiperen we op de vragen van vandaag en de oplossingen van de toekomst. Al meer dan 60 jaar.

Contactgegevens

Beneluxweg 125
4904 SJ OOSTERHOUT
Postbus 40
4900 AA OOSTERHOUT
T. (0162) 478 000
E. hans.koopmanschap@anteagroup.com

www.anteagroup.nl

ISSN: 1570-6273

Copyright © 2018

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de auteurs.

Disclaimer

Antea Group aanvaardt op generlei wijze aansprakelijkheid voor schade welke voortvloeit uit beslissingen genomen op basis van de resultaten van archeologisch (voor)onderzoek.